

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	v upravnosti prejemam:	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	četrt leta	550
na mesec	2—	na mesec	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflove ulice št. 5, (l. nadstropje levo), telefon št. 34.

Poglavje o značajih.

(iz akademičnih krogov.)

Neovrgljivo je dejstvo, da se rekrutirajo vrste odpadnikov, pa bodisi v narodnostenem oziru ali pa v političnem prepričanju, iz dveh specijev ljudi, prvi so duševno zaostala bitja, ki ne morejo pojmiti besede in pomena značaja, ki nehotne brez obzira na svojo individualnost skačejo iz ene strani na drugo in se počutijo povsod prav dobro, ker njihovo duševno obzorje ne presega prepričanja o načelih in naziranjih, ti ljudje so neznačni in tvorijo le maso, ki se brezposojno uklanja komandi druge vrste odpadnikov, ki so postali neznačaji iz golega koristolovstva, za takozvane Judeževe groše! Ti ljudje so najstrupenejši in najpodležljivi politični in narodni nasprotniki, ker vedo, da jim gre za eksistenco in boljše koro! S tiso so stlačili nase novo naziranje, ki je diametralno nasprotreno res pravemu prepričanju, ki še vedno tli v njih dušah. Ni je menda stranke, ki bi kazala v svojih vrstah političnih uskokov iz vseh slojev, kakor ravno naša katoliška, sedaj protokolirana ljudska stranka. Njena podla strahovlada je preplašila ljudi, ki jim je trebuh in želodec na mestu duše, koristolovstvo na mestu značajnosti. To odpadništvo se vidi dobro med učiteljstvom, ki jim je danes veliki inkvizitor nekdanji ateist, potem lemenatar in sedaj gorči katoliški dogmatik.

Tudi med akademičnim dijastvom opazimo sedaj v zadnjih časih, kako se mnoge vrste odpadnikov, ki se družijo po raznih akademičnih katoliških društvi! Tu se zbirajo ljudje, ki so bili nekdaj najdodeljniji svobodomislici, popofobi in zakleti sovražniki vsega, kar je le oddaleč disalo po sutanji ali krščanstvu! Nočemo biti osebni, nočemo se posluževati načina Lamperrove in Terseglavove žurnalistike, zato nočemo malo posvetiti v življenje posameznih katoliških akademikov in junakov v boju za načela moralne Kristove religije! Konstatirati hočemo le par dejstev o značajnosti teh voditeljev in predsednikov raznih pododsekov kat. dijaske zvez; tako poznamo akademika, ki je v svojih srednjosloških letih farbal po Ljubljani vse kanonike in kaplane, da je izpumpal od njih denarja, ki ga je potem za-

tolkel v največjih orgijah in ni znal najti besed, da bi se dovolj ne nanorčeval iz gluposti in zatelebanosti farjev; bil je ateist v pravem pomenu besede; a danes je ta mož kristalni značaj v vrstah kat. akademikov. Nebrojno bi še našteli takih mož, a za sedaj še ne, pride pa čas, ko se napredni akademiki naveličamo katoliških infamij krščanskih akademikov in brezobzirno oznamo vse in ingenij in dejstvi, da bo smrdelo po celi Slovenski, da bo ta smrad zadušil marsikakega akademičnega petelinu, ki se sedaj prevzetno šopiri na gnojišču, ki ga je odel iz imunitete svojega katoliškega prepričanja!

Se eno dejstvo hočem osvežiti; to pa ravno sedaj, ko se na vseh straneh vrše sestanki kat. dijakov, ko se snujejo povsod podobori! Da je to dejstvo resnično, lahko izpove g. Josip Ille, sedaj tajnik »Zarje« v Gradcu. Ko je izhajala »Svoboda« glasilo svobodomiselnega narodno-naprednega dijastva izšel je v št. 5. in 6. leta 1908 tale članek:

»Plat zvona! Kaj gori? Slovenski narod poslušaj, kaj ti preti! Librale bodo voljeni v mestnih skupinah v deželnem zbor kranjski in ti slovenska mati, slovenski oče podajaš na tak način liberalcem in neveri svojo deco, svoj najdražji zaklad!« Tako nekako kljče bogu neljub »Bogoljub« in njegov urednik Janez Evangelist Kalam. Da, kam smo prisli. Tudi ono slovensko dijastvo, ki noče slepo capljati za onimi, ki bi ga radi vodili v temo in blato, mora služiti kot agitacijsko sredstvo. — Kar ni mogel doseči »Slovenec« in »Lažljib«, to bo morda dosegel »Bogoljub« in tako je nastala raca »plat zvona« v marčevi številki. Za podlago so bili uredniku neosnovani napadi na napredno dijastvo v katoliškem troblju »Zoraz« in četrti številki. Lasje so se mu menda ježili, vihal nos in nategala ušesa, ko je čital tako izvirno katoliško laž in brusil svoje uredniško pero, da ga pomoci v gnojnico svojega resniceljuba. Milo tozi svojo bol nad izgubljenim dijastvom, ki noče »resnice«, ki sili v temo. Ko je študiral Janez Kaland na gimnaziji, se je dijake zapeljavalo; toda sedaj je še vse kaj drugega, kakor je bilo v njegovih časih. Sedaj se navaja celo popolnoma sistematično dijake k brezverstu. Ah! Kako žalostno! Komu se ne smili slovenska mladina! — Članaka o moralnem življenju med slovenskim na-

prednjim dijastvom ni uporabil. Zanj ne Razdalil bi s tem morda nežno čuteča srca bralcev in bravk. Po hujšal bi morda »katerega teh malih. — Kam neki gleda ta Janez Evangelist? V tla najbrže iz same poniznosti in pobožnosti. Kadar pride v Ljubljano, naj se ustavi vsak dan ob štirih pred bogostovnico ali pa pred Alojzevičem! Blede, suhe, sključene postave s črnoobrobljenimi globoko vdrtimi očmi bode opazili. Morala se jim čita na hrbitih. Odkod neki to pride? Gotovo vsled prenove molitve in samozatajevanja. — In kako sklepa svoj tristranski članek? »Bodi dosti za danes te žalostne vesti! Prihodnjičje dalje. — Za danes par sklepov iz tega! — Prvič razvidimo iz teh razmer prav posebno živo, kako potrebni so »škofovi zavodi« (?!!), kjer so fantje pod tako skrbnimi vodstvom in nadzorstvom. — Teh razmer je deloma krv tudi deželnih šolskih svetov, ki k temu molči, ker je v svoji večini liberalen, zato ker je deželnih zborov večini tak. — Naj pa zdaj še kdo reče, da nimajo volitve z vero nič opraviti! Ali zdaj vidite, kam vodi liberalizem? — Vprašamo pa, ali je kje v naših mestih kak volilec, kak oče, ki bi želel, da njegov otrok izgubi vero in se npravno tako daleč spredi, kakor čujemo, da se sprijajo? Menda ga ni; kajti če tudi človek sam ni najboljši, svojemu otroku pa vendar vsak želi, da bi bil dober. Toda s svojim glasovanjem pa priponaga, da so razmerne take, da se mladi ljudje zgubljajo na take načine. Kdaj se bodo ljudem oči odprle? Otminimo mladino!« S tem se koničava zvonenje Bogoljubovega urednika. Da bode bledi in suhi možiček potolažen, zagotavljamo ga že danes, da bomo delovali v istem smislu kot sedaj tudi za naprej. Naše stremljenje po resnici in ne po piškavih sofizmih se ne bo spremeno. — Upati smemo, da le na ta način otmemo mladino in slovenski narod. Prišel bode čas, ko se bodo množiči resnično odprle oči. Tedaj pa bo delo gledal »Bogoljubov« urednik in zastonj moledoval »za zamorčke«. Stisniti bode treba rep med noge in umakniti se v zapršene kote »Katoliške tiskarne«. Mladi napredni naraščaj bode skrbel, da »vremena bodo Kranjecem se zjasnile, jim milše zvezle kakor zelj si jale«. — Omenjam le še, da je blagosrčni mladino-ljub uvrstil tudi »naše tolkini nevarnosti izpostavljene dijake« v

rubriko »v molitev se priporočajo: Javne zadeve.« Hvala!

Kakor blazne so planile takrat katoliške hijene v »Slovenec«, »Zori«, »Mladost« in kakor se imenujejo še enaki listi po naprednem dijastvu, očitali mu vsemogoče, prokljali so avtorja tega članka, obsipali ga z vsemi mogocimi imeni. Takrat se je avtor ponosno potkal na prsi in rekel: »Zadel sem v sršenovo gnezdo!« In kaj je danes avtor tega članka? Globoko krščansko misleč akademik, odbornik klerikalnih akad. društev in odsekov, podpisani na vabilu za vstop v klerikalna akademična društva; in ironija usode hoče, da ravno to vabilo govorji o »globokem verskem prepričanju, ki ga je otroku veepila mati!« Nadalje govore v tem pozivu, »da rabijo ljudi, ki nosijo svoje prepričanje v srcu ne na jeziku, ki niso samo teoretični, ampak tudi praktični katoliki, postati morajo močni, kar dosežejo s pravim verskim življenjem!« (Glej »Slovenec« z dne 24. julija t. l.) Ta poziv je podpisal tudi avtor članka: »Plat zvona!«

Gnusi se človeku pisati o teh ljudeh, studiti se morajo vsakemu poštenjaku te eksistence, ki ne bi našle nikjer med poštenimi ljudimi prostora, a moralno korumpirala S. L. S. jih stavljajo za zgled svojim pristašem! Slovenska javnost naj pa sodi, ako stojimo narodnonapredni akademiki na pravem stališču, ako odklanjam skupno delo s temi ljudmi in ako še zaslužijo ime »akademik!«

Mi preziramo te ostudne duševne in moralne propalice, ki se odevajo s svojim katoličanstvom in gremo svojo pot naprej! V svojih vrstah ne trpimo teh ljudi, prepričamo jih klerikalem, ki so lahko ponosni nanje.

Zvez za slovenskimi klerikali in socialistimi demokrati na Goriškem?

(Z Goriškega.)

Cudna so pota naših socialnodemokrinskih voditeljev! Odkar je zrogovil dr. Tuma v Goriči in njegov glavni pomagač dr. Dermota iz Kranjske, vidimo na socialnodemokrati strani surov oseben boj. Kaj takage ni bilo poprep nikoli! Semptaje kaka praska v časopisih, drugega

da ji ne sme v času žalovanja napraviti vizite.

Toda naposled so obledeli vsi ti pomisli; hrepenjenje, videti Renato, je bilo močnejše od vseh ozirov in Mihael se je le napotil, da napravi Renati obisk.

Naznanilo, da se ji želi Mihael pokloniti, je presentel Renato in jo vznemirilo. Vse te dni od smrti svojega moža, ni mislila na Mihaela. Kadar se ga je spomnila, vselej si je znala to misel pregnati, tako velika je bila moč njene volje, tako trden je bil njen sklep, posvetiti čas žalovanja spominu umrlega moža, ki je zapustil vse kar je imel in premogel, da ji dokaže svojo ljubezen in izbrise iz njenega spomina vtisk, da jo je kupil in jo pripravil z izkoriscenjem nesreče njenih staršev ob sreču in mladost.

Težek boj je Renata bila v svojem sru predvso je je odločila, sprejeti Mihaelov obisk. V prvem trenotku se ji je zdelo, da žali spomin svojega mrtvega moža, če sprejme tiste, ki si je znal pridobiti njeni sreči. Toda naposled je vendar tudi pri njej premagala vse pomislike želja, da vidi pred svojim odhodom še enkrat Mihaela.

Počopi in z nenavadno slovesnostjo je vstopil Mihael. Renata mu je šla nasproti in mu je dala roko. Mihael se je to roko le rahlo dotaknil in jo poljubil lahko, a tako spočljivostjo, kakor kakški svetnici.

nič. Sedaj pa divijojo rdečkarji v Goriči, kakor bi bili znoreli, ter pišejo članke, v katerih samo hujskajo, prevarjajoč dejstva in izmišljajoč si vsakoršne vrste stvari, ki naj bi kar največ mogoče umazale naprednjake. Če se napadeni branijo, potem so še le prav v ognju rdeči generali, da bihajo okoli sebe ter stresajo svojo onemogočo jezo na široko, da bi jih videl vsak, kako strašanska krivica se jim godi, kako so bili revčki po krivem napadeni in kako se morajo braniti pred temi naprednjakarji. Tega grdega boja od strani socialnodemokratičnih voditeljev noče biti konč; obratno, še veča se. »Delavski liste« je poginil pod težo rdečarskih laži in obrekovanj, hujskanja in nešramnega blatenja naprednjakov; sedaj pa se berejo nečedne stvari iz znanih peres po predalih »Rdečega Praporja«, ki je prezel po »Delavskem listu« žalostno dedičino grde grivje proti napredni stranki. Socialnodemokratični voditelji so agilni posebno sedaj, ko je tu huda volilna borba. Sedaj zlasti se zaganjajo in zadirajo v naprednjake in agrarce v veliko veselje — klerikalev!

Seveda! Zakaj pa bi ne bili veleni klerikaleci, ko jim rdečarji tako lepo pomagajo. Dr. Gregorčič je ves srečen, kadar bera v »Rdečem Praporju« kakšno hruljenje na naprednjake. Hitro ukaze, da se mora ponatisniti v »Goriči«. In rajsko veselje uživa dr. Tuma potem, ko vidi svojo slabo klobaso tako lepo povito v »Goriči«. Nekdanja največja si sovražnika sta se našla ter se borita vsak po svoje ali v skupen namen, da bi uničila goriške naprednjake. Grdo igro igrajo socialistični demokrati tudi s takozanimi agrarci. Po eni strani se jim laskajo, po drugi pa pravijo, da kmečka stranka ni za nič, da je nemogoča, da je le privesek napredne; včasih se približujejo rdeči voditelji agrarcem pa pravijo, da če bodo šli sami v boj, bodo glasovali socialistični demokrati v slučaju ožje volitve v splošni kuriji z njimi, če ne pa ne. Po svojih listih jih sedaj božajo, sedaj pa zametujejo, vse z namenom, da bi jih zbegali ter bi se ti usedli na socialnodemokratske nasvetne, po katerih pa bi se zgodilo samo to, da bi izginili. Nasvetov pa jim ne dajejo le socialnodemokratični voditelji, marveč tudi klerikaleci, ki jih begajo na razne načine, da bi se ujeli v zanjke, v katerih bi jih potem držali klerikaleci. Prigovaranje enih in

V prvem trenotku bi bilo Mihaelu skoro ušla beseda o sožalju na snrti barona Evzebiu, a znan se je premagati.

»Čujem, milostiva baronica, da mislite za dlje časa zapustiti Ljubljano. Upam, da mi ne boste zamejili, če se vam držnem ponuditi svojega očeta in svojo pomoč v vseh slučajih, kadar bi sploh potrebovali sveta in pomoč. Ta dobra volja naj upravičuje moj obisk.«

»Zahvaljujem se vam za vašo prijazno ponudbo,« je odgovorila Renata. »Za svojega zastopnika sem izbrala notarja, ali za slnčaj, da bom kdaj potrebovala kakega posebnega sveta ali pomoči, mi je ljubo, da vam, kje ga dobim.«

Molčala sta oba in nista vedela kaj bi dalje govorila.

»Veseli me, da ste se ozdraveli od svoje poškodbe v dvoboju,« je čez trenotkov tih in plaho izpregorivala Renata.

»Ni bilo nič posebnega, milostiva baronica.«

»Ni bilo prav, da ste se dvobojevali.« Renata je z veliko resnobo pogledala Mihaela v oči. »Ni mi znan vzrok dvoba, a naj je bil kateri koli, to ni bilo prav, da ste se dvobojevali.«

»Časih je človek primoran ponuditi se tega najkrajšega svetstva.«

LISTEK.

Zadnji rodovlne Benalja.

Povest.

(Dalje.)

XIII.

Na željo cesarskega notarja, ki je prevzel uredbo zapuščine pokojnega barona Evzebiu, je ostala Renata v Ljubljani, vendar je imela namen, da odide čim prej mogoče na deželo, daleč na Dolenjsko, kjer so ležali vinogradni pokojnega njenega moža in kjer je vsako leto prebila nekaj tednov ob času trgovine. Tu je hotela v samoti preživeti čas žalovanja in v miru ter nemoteno storiti primerne sklepe za svojo prihodnost.

Komaj je čakala na svoj odhod, kajti presedali so ji nad vse konvencionalni obiski in kar bolelo jo je, s kako mrzlo, brezbrizno ravnodušnostjo so ji ljudje izrekali svoje sožalje. Hvaležna je bila tistim, ki so ji prizanesli z obiskom in ji kondolirali pismeno.

Mihael se je pač udeležil pogreba pokojnega Evzebiu, a ni se mogel odločiti, da bi Renati sporočil svoje sožalje. Trdno je bil prepričan, da bi Renata smatrala to za hlinjeno, in da bi nikdar ne verjela, da jo poslujuje zradi smrti moža.

Mnogo, da skoro neprestano se je Mihael v mislih bavil z Renato, a razodel ni tega nikomur, niti svojemu očetu. Z nikomur ni govoril o Renati in ničesar ni vedel, da kaj dela, ne kako živi, niti kaj namerava.

<p

drugih ima le ta namen: spraviti v napredne vrste nesoglasje, kar naj bi pomagalo klerikalem do zmage v glavnem v splošni kuriji; potem bi jim ne bilo teško znagati tudi v ostalih kurijah.

Ne moremo drugače kakor da trdimo, da obstoji med našimi klerikaleci in socialnodemokraškimi voditelji zveza, da se borijo pa tak način kar skupno proti naprednim vrstam. Gori je rečeno, da bi v slučaju ožje volitve glasovali za agrarce proti klerikalcem; ali to je le prefigurana obljuba, kajti ako bi šli agrarci sami v boj brez druge pomoči, sploh ne pridejo v ožje volitve; na drugi strani pa se sliši, da so se rdeči voditelji že izdali, rekoč, da so pripravljeni v slučaju ožje volitve nagnati svoje volilice na volišče za klerikalec.

To je tudi verjetno; kajti proti klerikalcem ne zinejo niti besede. V klerikalni stranki silijo na dan nevarni elementi. Dežela ječi pod zlim gospodarstvom Pajerjevin, ker mu hlapuje Gregorčič. Klerikaleci se napravljajo na boj z vso silo, da bi upeljali na Goriškem kranjske razmere. Ali za vse to se socialnodemokraški voditelji čisto nič ne brigajo, niti besedice ne hrnejo proti sedanjim nakanam klerikalev, ampak toliko hujše bijejo po naprednjakih in agrarcih, in sicer tako, da mora vsakdo sklepati, da so se prav zmenili črni in rdeči bratje, da bodo tolkti vsak od svoje strani po naprednih vrstah, da bi jih zredčili ali razkropili, kar more pomagati le klerikalcem do zmage. Res, lepo delo opravljajo Tumovevi! Sinovi goriške zemlje naj bi pomaagali zategadel, ker Tuma tako hoče, klerikalem na površje v časih, ko se jih hoče naša dežela do celega iznebiti!

Na Goriškem hočemo steti klerikalno moč. Sedaj je čas za to. Ako bi socialnodemokraški voditelji hoteli prav umeti sedanji položaj, bi se pridružili boju proti klerikalcem, namreč tako, da bi že pri prvih volitvah glasovali z naprednimi vrstami; svoje glasove bi vseeno sešeli. To bi bilo dobro delo v sedanjih časih, ko se pripravljajo klerikaleci, da zasedejo Gorisko, kakor so zasedli Kranjsko in Štajersko. Tako delo bi koristilo socialni demokraciji, kakor ji more sedanja Tumovska gonja in delo za klerikalec le škodovati.

Glabinskega konferenca.

D u n a j , 31. avgusta. Glabinski je skušal na današnji konferenci, katere sta se udeležila poleg dr. Šusteršiča in Udržala tudi Stapinski in Czajkowski, pridobiti Čehe za to, da ugodne opravičenim (!) zahtevam Nemcev na Češkem. Če tu ne bo imel uspeha, bo skušal doseči vsaj to, da ne bo delavnost državnega zboru odvisna od delavnosti češkega deželnega zboru. Konferenca je trajala tri ure.

D u n a j , 31. avgusta. Po konferenči je Glabinski izjavil, da je situacija nespremenjena. Bati se je pa, da bo postopanje vlade proti šolam »Komenskega« vzbudilo pri čeških poslancih nevoljo. Vendar upa, da se vsled tega situacija ne bo za trajno poslabšala. Gledate razputitve deželnega zboru češkega je dejal Glabinski, da o tem ničesar ne ve in noče vedeti.

Češki radikalci.

P r a g a , 31. avgusta. Češki radikalci so imeli danes sejo, na kateri so sklenili, da se z ozirom na dogodeke na Nižje Avstrijskem in na Dunaju in posebno z ozirom na zavtorje

»In prouzroči s tem veliko nesrečo« je naglo dejala baronica Renata.

Spomnila se je večera, ko jo je njen pokojni mož obsul z očitanji zradi tega dvoboja in potem pred njo umrl.

»Prde čas, ko vas bom vprašala, kaj je bil vzrok tega dvoba je rekla češek nekaj trenotkov «in takrat vam bom tudi povedala, kako nesrečo je prouzročil.«

»Vem, kaj imate v mislih« je odgovoril Mihail. »Znano mi je, kaj se je zgodilo in govorilo v kavarni v dan smrti vašega soprog.« Niram vzroka vam kaj prikrivati.

»Če že to veste — potem odgovorite mi, je li bila tista govorica utemeljena?«

Renata je vedela, da bi ne smela tega vprašati, a vprašala je vendar. Mihail ji je naravnost pogledal v oči potem je rekel:

»Tisti večer — na domači zavabi pri vas — sem govoril z vami o svojih čustvih. Lenard Benalja je stoeč za preprogo prisluškoval. Hotel sem ga prisiliti, da bi molčal in tako je prišlo do dvoboja.«

»Ni bilo prav — ni bilo prav« je kakov v sanjah govorila Renata, »toda — zahvaljujem se vam vendar, da ste se zavzeli za mojo čast.«

»Renata — ali hočete za dolgo iz Ljubljane?«

»Za eno leto.«

»Ali vas smem kdaj obiskati?«

šol »Komenskega« ne morejo udeležiti konference z Bienerthom. To menite zastopa tudi del agrarcev in nekateri Mladočehi. V teh krogih se je sprožila misel, objaviti oklic na češki narod in v njem pojasnit stališče v tej zadevi. Ni izključeno, da bo večino predlog ne udeležiti se konference z Bienerthom na seji čeških poslanec dne 4. septembra.

»Komenskega« šole.

P r a g a , 31. avgusta. Poslane Šilinger je interviral pri bivšem vodji naučnega ministra Kaner glede zavtoritve šol »Komenskega« v tem smislu, da bi dosegel za pritožbo proti tej naredbi ministra odločilno moč. Šekejski šef Kanera je odgovoril, da ne more v tej zadevi ničesar storiti, ker je to sedaj politicum, vprašanje političnega vpliva in politične moči.

Cesarjevo potovanje.

B r e g e n c , 31. avgusta. Ob 8. zjutraj je cesar stopil na salonski parnik in je došel ob pol 9. v Lindau, kjer ga je prebivalstvo sprejelo z navdušenimi ovacijami. Prišel je k sprejemu tudi princ Ludovik.

R o r s c h a c h , 31. avgusta. Sem je došpel cesar ob 10. dopoldne. Imenom švicarske vlade ga je pozdravil podpredsednik zveznega sveta v francoskem jeziku. Po 20 minutah se je parnik odpeljal dalje.

M a i n a v a , 31. avgusta. Cesar Fran Jožef je došpel v Mainavo opoldne, kjer ga je pričakoval veliki vojvoda Badenski s soprgo in princem in princezino Maks. Ob 1. uri se je nadaljevala vožnja proti Friedrichshafenu.

F r i e d r i c h s h a f e n , 31. avgusta. Ob četrtna na 3. je priplul salonski parnik s cesarjem sem. Cesarsko pričakovali kralj Viljem, vojvoda Albreht in grof Zeppelin, s katerim se je cesar dolgo razgovarjal.

B r e g e n c , 31. avgusta. Cesar je došpel iz Friedrichshafena sem in nadaljuje ob 6. zvečer svojo vožnjo proti Dunaju.

Drinska komisija.

B u d i m p e š t a , 31. avgusta. V Losnicu začne jutri Drinska komisija svoje delo; naloga komisije, katera je sestavljena iz srbskih in avstrijskih članov, bo rešiti preporne točke glede lastnine nekaterih otokov v Drini.

Grška.

A t e n e , 31. avgusta. Vojnim ministrom je bil imenovan Lapatioitis.

A t e n e , 31. avgusta. Prince Andrej hoče izstopiti iz armade in gre na tri leta v inozemstvo. Tudi princ Kristofor in princ Nikolaj hočeta vzeti dopust.

Maroko.

M a d r i d , 31. avgusta. Časniki javljajo o novih napredkih Špancev. V krakem bodo Guriske gore obklopjene od treh strani, tako, da bo lahko zavzeti pozicije Maročanov.

Ljubljanski občinski svet.

Včeraj zvečer je imel ljubljanski občinski svet kratko izredno sejo. Overovateljema zapisnika je imenovan župan gg. M a l l e g a in dr. O r a z n a .

Dve nujni zadevi.

Gosp. F r a n c h e t t i poroča nujnim potom o prošnji g. Hirschmanna, da se mu dovoli na njegovim parcele o Kuhnovi cesti sprememb.

»Ne, ne, Mihael« je vzkliknila boječe, a Mihaela je vendar prevzelo čustvo sreče, saj ga je poklicala s krstnim imenom.

»Torej — eno leto — je zavzdihnil Mihael, »dolgo je eno leto . . .«

Renata je spoznala, da tega pogovora ne sme nadaljevati, če noče grešiti proti spominu umrlega svojega moža. Njeno lice je dobilo v hipu strogo izraz.

»Gospod plem. Kržinar — tako ne smeva govoriti« je rekla resno. »Jutri odpotujem . . .«

Tudi Mihael se je zavedal, da je šel predaleč.

»Ne bom vas daje zadržaval, milostiva baronica. Oprostite mi moje nadlegovanje. Vsa sreča z vami . . .«

»Zdravstvujte.«

Razšla sta se. Renata je kaznovala sama sebe s tem, da Mihaelu ni dala roke. Videla je, kako ga to boli, videla je žalost v njegovih očeh, a vendar ga je pustila tako oditi. Eno leto je hotela posvetiti spominu svojega moža, popolnoma in neprikršano, in žal ji je bilo resnično, da je že zdaj grešila proti tej zaobljubi.

»Kako bo mogoče prebiti celo leto, če sem že sedaj tako slab, da ga le vidim.«

Uro po Mihaelovem odhodu je baron Lenard Benalja že vedel, da je bil njegov tekme pri Renati. Stiskal je pesti in prisegal sam pri sebi, da je bil to zadnji obisk Mihaelov v Renatini hiši.

(Dalej priča)

stavbnega sistema iz strnjenega v odprtne. — Sprejeto.

Gosp. K n e z predlaga, naj se dotičnikom, ki imajo v zakupu svet na stavbišča nove državne obrtne šole izplača odškodnina 2110 K za to, ker bodo morali svoje pridelke že s 1. septembrom odstraniti, in naj se ta vsota zaračuna pri zgradbenih stroških. — Sprejeto.

Prodaja stavbišča.

Gosp. V. Kubelka hoče kupiti parcelo št. 16 (v bližini Kolizeja) na zemljišču starega vojaškega preskrbovališča in ponuja zanjo 14.000 K.

Sprejeto.

Naslednja točka dnevnega reda se zaradi nenavzočnosti poročevalca odstavi z dnevnega reda.

Volitev zastopnika v šolski odbor za obrtno - nadaljevalne šole.

Gosp. D i m i n i k izvaja, da ima v tem odborni mestna občina dva zastopnika, akoravno ji gredo glede na višino prispevkov, ki jih za te šole plača, trije. Izvoli naj se torej še tretji zastopnik. Ker so šolniki v tem odboru dobro zastopani, naj se pošlje tja pravnik. Poročevalce predlaga g. dr. Šviglia. — Sprejeto.

Sledi tajna seja.

Slovenec prijet kot vohun v Srbiji.

Iz Srbije nam pišejo: Pred nekaj tedni so prijeli v Šabecu več oseb, ki so bile na sumu, da so vohunile za Avstro-Ogrsko.

Lani je prišel v Šabec neki Luj Jäger. Nastanil se je v Šabecu ter se prijavil oblasti kot trgovec z lesom. Zatrjeval je, da trguje predvsem s hrastovimi pragovi za zeleznicne. Pri sebi je imel dva moža, ki jih je predstavljal kot svoja uradnika. Pisala sta se Vekoslav Matašević in Alojzij Mesar. Meseca avgusta lanskega leta je Mesar odpotoval iz Šabca, kjer sta ostala samo še Jäger in Matašević. Meseca oktobra, kmalu na to, ko je bila proglašena aneksija Bosne in Hercegovine, se je Alojzij Mesar nadomaj zopet povrnil v Šabec. Ko so ga spraševali, kje da je bil, je rekel, da je potoval po svojih trgovskih poslih.

Ker ni nihče imel nobenega sumna na Jägerjevo družbo, so njeni člani svobodno potovali po Srbiji, seveda pod pretvezo, da kupujejo les.

Tako je prišlo, da so se vsi trije Jäger, Matašević in Mesar smeli po vse Srbiji dočela svobodno gibati celo v času najhujše napetosti med Srbijo in Avstro-Ogrsko.

Letos spomladis je izginil iz Šabca Jäger popolnoma natihem in »trgovino z lesom« sta vodila naprej Matašević in Mesar sama.

Kakor preje sta lahko svobodno potovala po vseh krajih Srbije, ker ni padel nanje niti najmanjši sum, da bi bila kaj drugega, kakor trgovca.

Pred nekaj tedni pa se je Alojzij Mesar sprl s svojo ljubico, ki je Srbinja. Da se maščuje, ker jo je Mesar zapobil, je šla k policiji ter tam naznala, da Matašević in Mesar nista trgovca, ampak — vohuna. Policija je oba Mataševića in Mesarjeva prisilila, da se poštevajo za zlorabljene.

Oblast je dobila v roke toliko obtežilnega materiala, da je bilo tako jasno, da ovdobje Mesarjeve ljubice ni bila nevtemeljena, kakor se je prvo domnevalo.

Pri zasišjanju je Mesar povedal, da je rodom Slovenec in da je doma na Kranjskem.

Policija je aretovancema predložila na njihovem stanovanju »zapljenje spise in pod pezo tega obtežilnega materiala sta priznala, da sta v Šabecu organizirala in izvrševala vohunsko službo za Avstrijo.«

Iz spisov, ki so bili pri njih zaplenjeni, je razvidno, da sta Mesar in Matašević po zimi prenašala avstrijske vojne golobe-pismoneške preko Save v Šabec. Golobe sta prenašala preko Save v košaricah, pri čemer jima je zlasti dobro služila Mesarjeva ljubica. Iz Šabeca sta golobe posiljala v notranjost Srbije, kjer sta tudi imela svoje zaupnike. Kdo so bili ti, se še ni doalo dognati.

Policija je Mataševića in Mesarjeva izročila sodišču, ki je odobrilo preiskovalni zapor nad njima ter uvelodilo stvari, ki pojavijo na njihovem stanovanju.

Alojzij Mesar je v Ljubljani dobro znan. Vzgojen je bil v tukajnjem »Alojzijeviču«. Njegov stric je bil poklicnik in znani klerikalni agitator v Bohinju. Mesar, ki je svojega nečaka tudi vzdruževal, bližini sorodnik njegov pa je vodja »Katoliške bukvarene« v Ljubljani. Alojzij Mesar je v Ljubljani končal gimnaziske študije in se nato napotil na vsečilišče na Dunaj. Tu

je dobil mesto vzgojitelja pri neki bogati rodbini. Ta služba mu je tako ugašala, da je svoje študije obesil na kol. Pred približno tremi leti je bil Mesar vzgojitelj v bližini Maribora. Prihajal je večkrat v Maribor ter mnogo občeval v tamkajšnjih narodnih krogih. Iz Maribora je izginil, ne da bi kdo vedel kam. Lansko leto se je pojavit v Ljubljani v spremstvu neke mlade dame. Par dni je baje ložiral v hotelu »Ilirija«, nato pa se je preselil k »Slonu«. To je bilo 7. avgusta. Najel je dve sobi št. 48. in 47. Njegova spremjevalka je stanovala v sobi št. 47, in se je zgglasila kot Milica Jelković, zasebnica iz Šabaca v Srbiji, ki jo je Mesar izdal za svojo ženo. Mesar je pustil samo in je šel na orožne vaje kot prostak (bil je degradiran), k' 17. pešpolku na Gorenjskem. Vrnil se je v Ljubljano 13. avgusta. Od tega časa je bil skoro neprestano v Ljubljani. Obdeloval je večinoma pri »Slonu«, zvezcer pa je semtertja zahajal tudi k »Zlati kapljici« na Sv. Petra cesti. V veselji družbi je opetoval prekročil vso noč in pri takšnem kroku je vedno tekel šampanjec. Pri vseh teh krogih je bila zraven tudi Milica Jelković, o kateri je pričeval, da je skoraj neprestano v Ljubljani. Obdeloval je večinoma

poštnemu uradništvu pa še posebej. — Ljubljanska podružnica društva poštnih uradnikov obsoja članek v »Grazer Tagblattu« in protestira proti pisavi tega lista. Obenem pa izjavlja, da je v zgoraj označeni novici »Slov. Naroda« izrečena sumnja, da so imenovani stirje gospodje tovariši v kaki zvezi s člankom »Grazer Tagblatta« brez podlage. Rečeni gospodje tovariši so bili vedno zvesti člani društva in smo se prepričali, da članka v »Grazer Tagblattu« sploh ni pisal noben poštni uradnik. Ljubljana, dne 27. avgusta 1909. — »Ljubljanska podružnica društva poštnih uradnikov.«

+ **Vodstvo deželnega muzeja** je z današnjim dnem prevzel novi kuštos dr. M a n t u a n i p a še provizorično, ker še ne ve, če mu bo kazalo ostati v Ljubljani ali ne. Kot specjalist za muziko, bo seveda imel velikansko priliko pokazati v deželnem muzeju svoje zmožnosti.

+ **Pri Bobenku na Sv. Petru** cesti so nekateri klerikaleci in njih dame te dni posvetovali svojo izobrazbo na posebno slavnosten način. — Morda bomo o tem še kaj povedali.

— **Slovensko deželno gledališče.** V pondeljek je imela intendanca slovenskega deželnega gledališča sejo, v kateri se je določilo, da se vrši — med 130 predstavami v bodoči sezoni od 1. oktobra t. l. do 31. marca 1910 — devetdeset predstav v abonnementu, vse ostale pa izven abonnementa. Lože ali sedeže je možno abonovati za vse predstave ali pa le za polovico predstav, ki se vrste pod oznako »nepar«. Razločka ne bo med predstavami na »nepar« in na »par« nobenega. Cene ložam in sedežem, ki so se zvišale z ozirom na večje število predstav, so razvidne pri blagajnici g. M. Šešarkovi. Najemnino je plačati za lože in sedeže v treh obrokih in sicer 1. obrok, ko se sklene abonnement ali najkasneje do 1. oktobra, 2. obrok do 1. decembra in 3. obrok do 1. februarja.

— **Iz učiteljske službe.** Provizorična učiteljica na Kalu, gd. Matilda Jager, je premeščena na štirirazrednico v Dveru.

Svobodna šola je na programu II. sestanka S. M., ki se vrši v nedeljo, dne 5. septembra dopoldne v »Narodnem domu« v Ljubljani. Vzročilo vnebovijočemu atentatu na slovensko šolstvo, katerega so uprizorili klerikaleci, ni vprašanje Svobodne Sole, le važno in aktualno, ampak največjega pomena za bodočnost našega naroda in za kulturni nivo bodoče slovenske generacije. Kaj se godi s slovenskimi naprednimi učiteljstvom, kakšna gonja se je uprizorila na Dunaju proti Svobodni Šoli, je znano vsem. Ali naj ta strankarski fanatizem mirno gledamo in tiho požiram posovke in napade na napredno šolo? Ali ni vsaj nekaj odločnih naprednih Slovencev, ki bi se postavili po robu gg. papeževcem in »gorečim katoličanom« ter javno povedali tem gospodom v obraz, kdo ima odločevati o šolskem pouku, farovž ali starisi? Ako hočemo imeti napredno ljudstvo, moramo imeti napredno šolo, kajti mladina je nasa bodočnost.

— **Gospa Boršnikova** nam piše, da so neresnične vesti raznih listov, da misli zapustiti Ljubljano, češ, da je še za celo leto angažirana pri slovenskem gledališču in torej sploh ne more sklepati drugod kontraktov. Ce bi sploh imela voljo odići, bi najmanj pol leta prej odpovedala.

— **H. velika ljudska veselica** — katero prirede slovensko pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, dne 8. t. m., to je na malo šmaren na vrtu gostilne pri Plankarju na Dolenski cesti, bode kakor čujemo zelo zabavna, kajti izvedeli smo, da dela ves veseljeni odsek, bodisi damska, kakor moški velike priprave in se trudi na vse načine, da bode zamogla ta veselica nuditi obilo veselja, zabave itd. stari in mladim. Skušali smo poziveti kaj o tem programu, ali do danes se nam to še ni posrečilo. Kakor hitro se nam to posreči, priobčili bodo ves ta spored v detajlu. Toliko pa že danes lahko rečemo, na podlagi tega kar smo izvedeli, da ne bode nikomur žal, kdo bo ta dan pohitel k Plankarju in ga posvetil veselici »Zvona«.

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** je poslala Gabrijela Zeleznik, učenka 4. razreda ljudske šole v Gor. Logatecu 1440 porabljenih znakov. Mali rodoljubkinji iskrena hvala.

Umrla je v Kranju gd. Ida Še g a, hčerka c. kr. okrajnega predstojnika vdove. N. v m. p!

— **Iz Simon Gregorčičeve javne ljudske knjižnice** se je izposodilo v preteklem mesecu 1674 knjig, 47 knjig več nego meseca julija. Povprečno vsak dan 64 knjig. Največ se je izposodilo 3. avgusta, namreč 100, najmanj pa dne 8. avgusta, namreč 33 knjig. Sedaj je od 1. septembra do 31. aprila odprta knjižnica ob delavnikih od 5. do 7.

— **S Turjaka** se nam piše: Naš sedanji župnik Jakob Jereb v Škocjanu je zelo hud na naprednjake. Rad pripoveduje, da ima socijalne demokratische raje kot liberalce. To je pa

stvar okusa. Liberalci imajo tudi socijalne demokrati raje, kakor pa kakega Jakoba Jereba. Tudi pravi Jakob Jereb, da si desetkrat roke z žajo umije, kadar bere »Slov. Narod«. Kako pa da sploh bere »Slov. Narod«, saj mu je to vendar prepovedano. Kaj spoštuje svojega škofata malo, da prezira njegove ukaze? Na vsak način je dobro, da vzame včasih »Slov. Narod« v roke, ker si s tem branjem malo duševno opomore in ker ima potem priliko, da se vsaj tu in tam dobro umije.

— **Gasilno društvo v Begunjah** priredi v nedeljo, dne 5. septembra v gostilni g. Val. Šturna v Poljčah tombolo. Po tomboli prosta zabava in plavljivo.

Nastie milijonar. Pod tem naslovom se piše »Hrvatski« iz Sarajeva: Dokler je bival Nastie tu, je živel tako, kakor more živeti samo kak milijonar. Vsak večer je šampanziral s četvorico svojih prijateljev in neko žensko. Vsak dan se je vozil on in njegova družba na Ilidže, kjer se je tudi šampanziral. Denarnica polna novcev! Pa odkod vse to? Delal ni absolutno ničesar. Kako more potem potrošiti vsak dan 200 do 300 K? Če bi to kdo drugi delal, gotovo bi hotel policija vedeti, odkod ima denar. Tako more živeti samo bogataš, ne pa taka propalica, ki je bil še nedavno brez vinjarja in je sedaj brez posla. Ali policija v Bosni ne pozna svojih dolžnosti? Ali pa morda ona najbolje ve, odkod dobiva Nastie denar? Zakaj ne?

Vzgajajmo našo mladino — nadrodn! — S koroško-štajerske meje se nam piše dne 31. avgusta t. l.: V vašem cenj. listu se je že večkrat in še nedavno odločno povdarjalo, kako važnosti je dandasne nacionalna vzgoja mladine ter kako se tista intenzivno goji pri drugih narodih. Pri nas pa se kaj pazno gleda, da bi se mladina naša ne navduševala preveč narodno ob raznih prilikah, da celo zatrepi se poskuša vsak naroden vznos pri mladini naši! To se mora predvračati. Mi rabimo čvrst, zaveden rod; mlačnežev nam ni mar, jih imamo itak preveč v vseh slojih! — Le glejmo, kako tozadovno delajo n. pr. Nemci. Niti nam ni treba iti dašč. Kar oglejmo si ljudske šole na Zgor. Stajerskem in Koroškem. Tu učiteljstvo ob vsaki priliki nacionalno vpliva na šolsko mladež ter tudi skrbi za to, da se narodna navdušenost med otroci vedno neti in osvežuje; a nobeden šolski nadzornik se nad tem ne spodtikuje. V sleherni šoli v navedenih deželah skoraj najdemo na steni viseče table, kjer so pregnantno natiskani izreki, kateri merijo na narodno vzgojo ter navdušenje deco za nje rod. N. pr.: Sei stolt, dass du ein Deutscher bist! Ein Deutscher zu sein, ein hehres Gefühl! Deutscher sein, heiss stark sein! Wo Deutsche wohnen, alldert ist unser Vaterland! Ein Deutscher fürchtet niemand ausser Gott! Der edelste Laut auf Gottes Welt ist des Deutschen Mutterlaut itd. itd. — Zakaj bi se po stenah naših ljudskih šol ne blesteli slični napis? Kar je dovoljeno drugim, gre tudi nam! — Učiteljstvo slovensko, vzpmi se! Neti ne prestanljive ljubezen do doma in jezikova slovenskega — vsak čas in ob vsaki priliki — v nežnih srečih naše mladeži! To je sveta tvoja dolžnost. — Kazimo vse povsod, da smo tudi Slovenci enakopravni drugim narodom!

Branirod.

Na e. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za šolsko leto 1909/10 v I. razred 16. septembra od 8.—10. ure. Sprejemni izpit se začne 16. septembra ob 10. uri. Učenci, ki hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih staršev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

»Bodočnost« v Ptiju. Na izredem občinem zboru akad. fer. društva »Bodočnost« 21. avgusta v Ptiju izvoljeni odbor se je pri svoji prvi seji 25. avgusta konstituiral sledče: Abiturient P. Pohl, predsednik, abiturient Fr. Fras, podpredsednik, abiturient Vek. Voršič, tajnik, abiturient Zvonko Peršuh, blagajnik, stud. iur. A. Horvat, knjižničar, stud. iur. Fr. Kostanjevec, stud. iur. Vekoslav Sumenjak, preglednika.

Šop jabolčnega ečveta je poslala gospica Marica Lončarjeva iz Ivanjkovev na Sp. Stajerskem. Cenjena pošiljalka nam zatrjuje, da ečete mnogo sadnega drevja, ki je bilo po potpolnom okleščeno.

Za vinogradnike in sadjerec. Naše vinarstvo je v budih stiskah. Zaradi preprodukcije je namreč zavladala obča vinska kriza, ki bo brezdvomno zapustila trajne in neizbrisne sledove za seboj. Iz sedanjega kritičnega položaja se more naše vinarstvo rešiti edinole z izvozom svojih pridelkov v severne kraje, kjer trta ne rodi ali pa se vina le malo prideluje. Nov trg pa si bo moral naš vinski pridelek še le priboriti. Ta boj ne bo lahek, ker vrlada prevelika konkurenca na mednarodnem vinskem trgu. Zmagali bomo edino

tedaj, če bodo naši vinogradniki potom zadružništva pošiljali vino najboljše kakovosti na trg. Zeleti bi bilo, da bi se mali in veliki vinogradniki posluževali pri pokipenju mošta samo čistih vinskih droži, ki pospešujejo čisto in zanesljivo kipejne mošta ter povzročajo, da se »pomočjo njih pridelano vino hitro čisti in dobri mnogo boljši vonj in okus. Prav tako uspešno se morejo rabiti čiste vinske droži tudi za pokipenje sadnega mošta. Samočiste vinske droži se dobivajo pri kmetijsko-kemičnem preizkuševališču za Kranjsko v Ljubljani. Cevka s samostimi drožmi stane z navodilom o uporabi 25 v, s poštnino in zavojem pa 40 v. Deset cevki skupaj stane s poštnino in zavojem 3 K 50 v. Znesek se more vplačati v denarju ali pa v pisemskih znankah ter se mora plačati naprej, ker se sicer povzame. Ena cevka zadostuje za pokipenje 5 do 10 hektolitrov vinskega ali pa sadnega mošta. Samočiste vinske droži se morajo naročiti vsaj 5 dni pred uporabo, oziroma pred mestnem grozdom, da se morejo pravčasno in po predpisu nastaviti droži, s katerimi se potem sveže — iztisnjeni most pokipi. — Ravnateljstvo kmetijsko - kemičnega preizkuševališča za Kranjsko v Ljubljani.

Za ravnatelja na slovenski kmetijski šoli v St. Jurju ob Južni železnici namerava deželni odbor štajerski imenovati nekega koroškega nemškutara. Deželni odbor in spodnjestajerski renegati naj se nikar ne igrajo z ognjem. Ta bi bila lepa, da bi Slovenci mirno vtaknili v zep vsakega nemškutarsko klofuto.

Pomoč v nesreči. Pri zletu selskih društev v Volosko - Opatiju bi se bil skoro utopl brat Fran Polh, član ilirsko - bistrškega Sokola. V silini vročini je nezavesten padel v morje. V zadnjem trenotku ga je potegnil iz morja brat Ambrožič (Brozgovč) in ga rešil takorekoč gotove smrti.

Pogorelo je hišno in gospodarsko poslopje pesnika Jurija Povaleja v Unišah pri Ponikvi ob Južni železnici. Začgal je 13letna, nekoliko slabounna hčerka, ki je v listnjaku tudi sama zgorela.

Kinematograf »Pathé« na Dunajski cesti nasproti kavarni »Evroni« je danes zopet začel s svojimi predstavami.

Zamenjan dežnik. V nedeljo, dne 29. avgusta je bil na koncertu na Blejski Dobravi pri g. Kamenšku pomotoma odvzet na kegljišču na pol svilnat dežnik; ker je dotičena oseba znana, se pozivlja, da ga takoj poslje na naslov Leopold Zore, Javornik.

»Narodni dom«. Kegljišče se zopet otvoril v soboto 11. septembra t. l. Nekaj večerov v tednu je še prostih. Kegljišče je jaks udobno in eno najboljših v Ljubljani.

Velikansko tatvino so izvršili dosedaj še neznani tatovi v menjalnici v Trstu. Pokradli so za 200.000 kron vrednostnih papirjev, 100.000 kron pa gotovega denarja.

Ukradeno je bilo dne 27. m. m. posnetniku Jožefu Žuncu v Željnjah 280 K. Tatvine je sumljiv nek 25 let star popotnik (vandrovvec), ki je šel od tam proti Ljubljani.

Delavško gibanje. V pondeljek je se z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 150 Hrvatov, 25 Macedonev in 15 Slovencev, nazaj je prišlo v Tristent. Pokradli so za 200.000 kron vrednostnih papirjev, 100.000 kron pa gotovega denarja.

* Evropski vladarski rodovi

imajo v rokah 41 prestolov, od njih imajo 34 nemške dinastije in sicer 22 v nemški državi in 12 izven nje. Teli 41 prestolov zavzema samo 26 vladarskih rodovin, od katerih jih je 17 nemškega pokolenja. Do podatkov so različni. Največ nese nemški vladarski prestol, namreč 39/79 milijonov kron, najmanj črnogorski. Svojim vladarjem plača Evropa letno vsega skupaj okoli 170 milijonov kron.

* Krščansko - socialni »moral«. V dunajskem okraju Ottakringu je policija zaprla krščansko - socialno okrajnega svetnika in trgovca Karla Hauptmanna. Vzrok: teški pregrešek proti hravnosti. Ta klerikalna »dika« ima za seboj že 50 let in je v dovoč, dolže pa nedovoljenih stikov z nekim 15letnim fantom, ki so trajali že več let. Hauptmann je bil v klerikalni politiki in agitaciji vedno »mož na svojem mestu« in se je osobito zgražal — kakor to delajo tudi naši klerikaleci — nad »pohujšljivimi« slikami in razglednicami v knjigotrških izložbah. — Pobeljeni grobovi . . .

* Lov na meniha. Iz Brna poročajo: Tukajnja Vinogradrska ulica je videla zadnjici vesel dogodek. V tej ulici prebiva mlada, lepa ženica, soprog nekega brnskega policaja. K nji je hodil mlad, lep pater iz samostana »Usmiljenih bratov« in sicer tako pogosto, da je mož to že bilo sumljivo. Nekega popoldne, ko je pater bil ravno zopet na obisku, se mož nepričakovano vrne domu in najde patra in ženo — v neglizé. Pater je dolgih krač bežal k samostanu, ko pa le ni mogel ueteoriti plohi kamenja, ki se je uspal iz rok zasledovalcev, jo je popihal v neko gostilno, kjer je še le imel mir. — Res žalosten konec ljubezenskega izleta!

Drobne novice.

* Dvoboj med avstrijskim podkonzulom in grškim odvetnikom v Aleksandriji. Pretekli teden je avstrijski podkonzul Lotar baron Hauser med pogovorom z grškim odvetnikom dr. Kefalosom temu rekel, da bi Grki v slučaju vojne s Turčijo ravno tako bežali, kakor so leta 1897. Dr. Kefalos je radi teh besedi barona Hauserja oklofutal. V ta namesto sestavljeni častno sodišče je sklenilo, da je dr. Kefalos, sposoben dati zadoščenje in da se ima vršiti dvoboj z meči. Dr. Kefalos je bil res zmožen, kajti baron Hauser je bil v dvoboru na desni rameni težko ranjen. Da ne bo več klofutan v Aleksandriji, je bil baron Hauser prestavljen v Beirut.

* Zagoten umor v Inomostu.

Dne 30. t. m. so dobili v nekem imoškem hotelu mrtvo neko dozdevno

baronico. Zaprli so radi sumu umora monakovskega trgovca Hammerchmieda in njegovega prijatelja fotografa Katzerja.

* Poskušen umor radi jubilejske krize. Segedinska vojaška oblast je pomotoma poslala kmetu Alešu Igazu jubilejski križe. Občina je nato pozvala Igazu, da naj vrne križe. Igaz je res prišel v občinski urad, toda predno mu je mogel

obč. tajnik rasložiti, zakaj mora vrni križe, je Igaz potegnil nož ter skočil na tajnika. Kritjal je, da bode tajnika ubili, ker mu hoče ukrasti najdragocenejše blago. Priskočili so drugi ljudje, ki so bedastega Aleša pograbili in zaprli.

* Narodna enakopravnost v katoliški cerkvi. V Poštorni na Nižjem Avstrijskem vzdržuje šolska družba Komensky češko šolo. Škofijski ordinarij je pa sklenil, da za bodoče šolsko leto neče dati imenovani šoli kateheti. Vidi se, da so škofijski ordinarijati Slovanom ravno tako pravčiči, kakor avstrijska vlada.

Po avstrijakuem vzoru.

Praga, 1. septembra. »Denu« poročajo iz Varšave: Ruska vlada je dala zapeti privatno poljsko šolo v Piotrokovu pri Varšavi. Šolo je obiskovalo 800 otrok.

Shod v Poštorni.

Dunaj, 1. septembra. Poštorni Čehi so imeli včeraj shod, na katerem sta govorila poslanec Šilinger in nadučitelj Klimeš. Na shodu so sklenili, da ne bodo pošiljali svojih otrok v javno šolo.

Proti germanizatorskemu nasilstvu.

Praga, 1. septembra. Narodni socialisti so na shodu v Mladi Boleslavskem sklenili rezolucijo, v kateri pozivljajo vse češke poslance, naj v parlamentu z najostrejšo opozicijo in, če treba, tudi z obstrukcijo nastopijo proti germanizatoričnemu sistemu Biederthove vlade.

Izpuščen »veleizdajnik«.

Zagreb, 1. septembra. Kakor smo že javili, da je bil dr. Žarko Miladinović, odvetnik v Rumi, zaprt in proti njemu uvedena, ker je rezervni častnik, kazenska preiskava pred vojaškim sodiščem zaradi zločina »veleizdaje«, češ, da je posiljal orožje za vstajo v Bosno in da je v času napetosti med Avstrijo in Srbijo nabolj prostovoljce za srbsko vojsko.

Vojnaško sodišče se je po temeljiti preiskavi prepričalo, da dr. Miladinović ni ničesar zakrivil. Proti dr. Miladinoviću je ustavljeno kazensko postopanje ter je bil včeraj izpuščen iz zapora.

Nova razkritja Burzeva.

Pariz, 1. septembra. Znani ruski revolucionar Burzhev javlja, da živi v Charlottenburgu pri Berolinu neka dama, ki se izdaja za navdušeno rusko revolucionarko, dočim je samo agentinja ruske tajne policije. Kot taka je izročila več revolucionarjev v kremlju ruske policije. Dotična dama se piše Jučenko, rojena pa je Gerngross.

Dunajski ropar prijet v Ameriki?

New York, 1. septembra. Tu so aretrirali nekega Roberta Bremana, ki je na sumu, da je izvršil tativno (119.000 K) v poštnem uradu v Moritovski ulici na Dunaju.

Slovenci in Slovenke! Ne zabiite družbe sv. Cirila in Metoda!

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. septembra 1909.

Teren:

Plenica za oktober 1909 za 50 kg K 13.38
april 1910 za 50 kg K 13.57
50 za okt. 1909 za 50 kg K 9.44
Koruzza za maj za 50 kg K 7.08
Oves za oktober 1909 za 50 kg K 7.25

Efektiv.

Vzdržljivo.

Meteorologično poročilo,

Uma nad morjem 506-2. Srednji srednji tlak 758.0 mm.

avgust	Cas opazovanja	Stanje bareometra v mm	Vetrovi	Nebo
31. 9. sv.	727.6	18.2	sl. szahod dež	
1. 7. sj.	728.8	13.8	brezvret. oblačno	
2. pop.	730.3	14.8	sl. svzhod dež	

Srednja včerajšnja temperatura 18.0,
norm. 17.0°. Padavina v 24 urah 59 mm.

Razširjeno domače zdravstvo. Vedenje sečja povpraševanja po »Moll-ovem francoskem žganju in soli« dokazujojo uspešen vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utrujajoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštnem povzetji razpoložja to mazilo lekar Jar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom.

48 12

Priporočamo našim rodbinam
kolinsko cikorijsko.

Proti prahajem, luskinam
in izpadanju las
deluje najboljše priznana
Tanno-chin in tinkura
za lase

katera okrepojuje lasiche, odstranjuje
lusko in preprečuje izpadanje las.
z steklenico z navedom 1 krem.

Razpoložja se z obrato pošto ne manj kot
dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,

medicinal. vin., špecialisti-

te, najfinjejših parfumov, kirurških

obvez, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani Resavska cesta št. 1.

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega

jubl. mostu.

19 85

Darila.

Upravniteljstvo našega lista so poslali:

Za dneško sv. Cirila in Metoda: Gosp. M. Ambrožič, Nova ulica 10. krov, mesto venca na krsto gosp. Josip Dekleva v Postojni Gosp. Fr. Drašler, c. kr. kanceljer v Kranjski gori 5. krov, složila vesela družba v prilikli godovanja Kranjskogorskega župana gosp. dr. Jos. T. Češa v hotelu »Razor« Gospa Marija Verli in Cerknica 24. K. za izgubljeno stavo gosp. dr. Alfreda Šerkota iz Cerknice. Gosp. im. Sturm v Ljubljani 100. krov na račun >1000×200 v obrambni sklad Gospa Teresina Števc, c. kr. notarjeva soproga v Litiji 10. krov mesto venca na krsto dragi prijateljici in navdušeni Slovenski gospac Antonij Planinc v Ljubljani. Gospa Josipa Arko v Postojni 30. krov mesto venca na rakesu svojemu svaku Jos. Dekleva. Sl. ke gljaški klub v Š. Petru na Kraju 3. krovne. Gosp. Dušan Šentjer, stud. iur. v Rogatcu 3. krov na Kraju 5. nabr. v veseli družbi pri Mikusu pod Donačko goro pri Rogatcu. Prijatelji Antona Juga ob prilikli njegove zaroke zbrali 10. K. Gosp. Roza Spindler v Ljubljani 12. krov mesto venca na krsto svoje prijateljice Antonije Planinc. V »slavcevem« kegljaškem klubu v gostinstvju pri Kronicu nabralo valedugleda gosp. Jurman, optikarja 2. K. Gosp. Ianka Jerinova c. kr. uprav. v Hotelu Šubič 406 K. Skupaj 213.56 K. Živelj in srčna hvala!

Umrli so v Ljubljani.

Dne 24 avgusta: Marija Zanoškar, kolarjeva žena, 47 let, Rimsko cesta 5. Vincenc Pavlič, poštarjeva vd. va, 51 let, Sv. Petra cesta 19. — Fran Pavšič, posestrešek, 52 let, Reber 3 — Josip Dekleva, posestnik, 55 let, Zaloška cesta 11.

Dne 25. avgusta: Vida Lapajne, orožniškega stražmeštra hči, 2½ mes. Streška ulica 15.

Dne 26. avgusta: Emilija Korn, posestnik, 76 let, Slovenska ulica 3.

Komik dr. Ing. Hirsch, Olomouc. Kemično-tehnična preiskava je izpričala, da je »Seydlitz« prav izvrstno uporabna usna voda, ker so njeni podatki popolnoma neskončni in se z njim lahko razkužejo.

Zahvala.

Za vse v tako obili meri izkanzo sočutje povodom bolezni in s. na preljube soproge, ozi. materje, stare matere, tače in sestre, gospe

Antonije Planinec
roj. Terdina

kakor tudi za podarjene krasne vence in obilno udležbo pri pogrebu izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem našo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, 31. avgusta 1909.

Zahvaloči ostali.

Dijaki ali gospodje
se sprejmejo
na hrano in stanovanje
pri boljši rodbini.

Naslov pove upravnštvo »Slovenskega Naroda«.

3222-1

Potrtim srcem naznanjam podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša preljuba hči, oz. sestra, svinčna in teta, gospodična

IDA ŠEGA

danes zjutraj ob 1/2, 8 uri, previdena s tolažili sv. vere, nenadoma v Gospodu zaspala

Zemeljski ostanki predrage ranice se blagoslove v sredo, 1. sept. ob 6. uri popoldne, pred hišo žalosti in prenos v večnemu počitku na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah v Kranju in v Ljubljani.

V Kranju, dne 31. avgusta 1909.

Maksimilijana Šega, c. kr. okrajnega predstojnika vdova, mati.

Karel Šega, c. kr. g. m. profesor. — Viktor Šega, kurat v prisilni delavnici. — Rihard Šega, gardni stotnik 1. reda v vojnem ministru v Meksiku,

bratje

Matilda Šega, — Zelija Patini — Irma Šega, c. kr. pošt. oficijantinja sestre.

Pavla Šega, svakinja. — Favito Patini, trgovec, svak. — Adrienne Patini, nečak.

Mesto poseljak obvestil.

Dva dijaka

srednješolski nižji razredov, in boljše rodbine, se sprejmeta na krane in stanovanje. Na raspolago je tudi klavir.

Več se izve v Prečernovi ulici št. 8. I nadstropje, desno. 3. 26. 1

Jvan Straš, Podbrdo na Gorškem.

Meščana soba s hrano

so še takoj pri boljši obitelji.

Ponudbe pod »M. K.« na uprav. »Slov. Naroda«.

3235-1

Izvajenec

isobre, poštene hiše in s povoljnimi

boljšimi izpričevali. 3227-1

Jvan Straš, Podbrdo na Gorškem.

Mizerstvo

na vedno zlo se zaradi smrti po-

3085. sestnika takoj proda. 15

Podrobnosti: A. Muner, Bled.

Dva

krajška pomočnika

sprejme takoj I. N. Potočnik v Kamniku. 3213-2

Iščem

lokal v najem

ki bi zadostoval za zaledo moke.

Anton Polanc

valjčni mlini v Radecah pri Zida

nem mostu. 3198-3

Stružilni stroj

(Hobelmaschine)

malo rabljen, 32 cm širok, se ceno

proda. 3200-3

Poizve se pri S. Praprotniku,

mizarju v Ljubljani, Jenkova ulica.

Prav dobre 2718-8

vinske sode

iz hrastovega lesa, nekaj skoro novih,

od 200—400, 700, 1200, 3000, 5000

litrov proda po nizki ceni.

FRAN CASCIO

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 6.

Pradaja hotela.

Hotel v glavnem mestu Zagrebu

s 30 popolnoma urejenimi sobami

za potnike, obenem z restavracijo

z najboljšim prometom, se proda

zadarično spustitve posla Letni dodelek

od sob 18—20.000 K, na eminencia

8400 K Potreba glavnica 20.000 K.

Ostanek po dogovoru.

Vprašanja na zavod za oglaševanje

K. Vranešević, Zagreb, Pre-

Stanovanje

elegantno meblirano, (električna luč) z verando in vrtom, so odda, event. tudi nemeblirano. Ogleda se lahko med 10. in 4. uro.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda.“ 3204-2

Tri diliake

sprejme boljša rodbina na hrano in stanovanje.

Več pove A. Vidic, Turški trg 8, II. nadst. 3142-1

Sobnoslikarska in pleskarska tvrdka Speletič & Remžgar

Rimska cesta štev. 16 v Ljubljani se priporočata slavnemu občinstvu za vse v to stroko spadajoča dela v Ljubljani kakor na deželi.

Delo solino!

1296 23

Cene primerne!

2621 9

Modenka trgovina

F. JUST - MASCHKE
Ljubljana, Židovske ulice štev. 2.
priporoča po najnižji ceni

elegantne klobuke
za dame in otroke

kakor tudi bluze, spodnja krila, predpasnike, pasove, zimsko perilo. itd.
najfinješe Zunanja naročila točno in vestno.

Tople in lužne kopeli kopališče Stubica na Hrváškem.

Postaja Zubok in postajališče Zugorunske železnice Kopališče Stubica.
Sezija od 1. maja do 30. oktobra.

Topli vrelci 53° C topote in lužne kopeli so pripravljeno posebno za zdravljenje protina, revmatizma, ischias, dalje ženskih bolezni, kroničnih katarjev, eksudatov, živčnih bolezni, kožnih bolezni, prebolelosti. Najboljša poraba vrelskega mahovja, enakega onemu v Francovih varih. Kopališki zdravnik. Zdraviliška godba. Prekrasen gozdni park, najlepša okolica. Najcenejša brezkonkurenčna prav dobra prehrana in stanovanje.

RADIOAKTIVITETA.
Soba od K 1— naprej. Pojasnila in prospakte daje Kopališka uprava Kopališče Stubica na Hrváškem. Pošta Zubok. Brzjavna postaja Stubica. Postaja za interurbani telefon. 1510-39

Pozor kolesarji!

Edino zastopstvo za Kranjsko
za prava 800-55

Puchova kolesa

Puch-Special' K 150

„Curier“-kolo K 115

Najbolj. pnevmatične Reithofferjeve
najnovejši štvalni stroji od
66 K naprej.

Za prekuvovalce ista cena, kakor
v tovarni.

Ker prodajam brez potnikov,
vsled tega blago veliko cenejo.

Ceniki zastonj in poštne prostot.

Z odličnim spoštovanjem

Fr. Čuden

urar in trgovec v Ljubljani.

Patentirane v 30. državah.

Varstvena znamka

Ustanovljena
leta 1854.

Prva domača slovenska pivovarna

G. AUERovi dedičev
Ljubljana Wolfsove ulice štev. 12

Telefon
Nov. 220.

SLAVIJA

12-100

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Raz. fondi: 44,487.020-01 K. Implaceno odločilno in kapitalje 98,323.480-35 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z večino slovenskega prebivalstva uprave.

Generalni zastop v Ljubljani, če gre pisanje se v lastnej bandnej bilki

v Glavnem uradu v Ljubljani štev. 220.

Zavara posloge in prenimo pod
pedjantiv številom po najnižji ceni
čudec enjaj takoj in najbratnejše.

Ulica najboljši sloven, kadar posluje.
Dovoljuje in čista dobika izdatne
podpore v narodne in občinske
zemene.

Vodovodi

kanalizacije, kopališke naprave

inženir-hidrotekt

Konrad Lachnik, Ljubljana

Beethovenove ulice štev. 4.

Brzjavci: Lachnik-Ljubljana.

663 30

Projekti in izvršitev pri domači
specialni tvrdki
(tehn. zvez. mnenja ob poveritvi
gradbe zastonj).

Šupa

ali kaka druga shramba
v občini Ljubljano
se vzame v najem.

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“ pod „Šupa 10“. 3.62-3

časnik za zateke
za življenje

347-35

Slovenska tvrdka čevljev
domačega in tvorniškega izdelka

MATEJ OBLAK
čevljarski mojster

Kongresni trg štev. 6 v Ljubljani

se slavnemu občinstvu priporoča.

Po meri naročena dela se najsoličneje izvršujejo
v lastni delavnici.

MOTORJE

najboljšega sistema, železne
blagajne, stavb. petrebštine,
mline in stiskalnice za gro-
zdje in sadje in vse druge železnine
slovenska veletrgovina z železnino

Fr. Stupica

v Ljubljani, Marije Terezije cesta 1.

St. 427/pr.

Razpis služb.

Vsled sklopa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dne 23. avgusta t. l. raspisujejo se s tem pri

mestni zastavljalnici

ki se ima otvoriti vsaj meseca novembra t. l. sledeče službe:

- 1.) služba blagajnika z letno plačo 2400 K.
- 2.) služba likvidatorja z letno plačo 2000 K,
- 3.) službi dveh omiljev z letno plačo po 2000 K,
- 4.) službi skladateljnika z letno plačo 1200 K,
- 5.) službi sluge, ki ima biti obenem hčnik z letno plačo 900 K in prestižem stanovanjem.

Vse navedene službe oddajo se za sedaj le zača no in sicer proti obojestranski trimesečni odpovedi.

Službe bodo nastopiti dne 1. oktobra 1909.

Pravilno opremljene prošnje z dokazili o dosedanjem službovanju ter o sposobljenosti za katero koli gori raspisanih služb, vložiti je najkasneje

do 15. septembra t. l.

pri predsedstvu mestnega magistrata.

Prekasno vložene ali nezadostno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 27. avgusta 1909.

Župan: Ivan Hribar, l. r.

Letoljna huda zima je pokazala, da presegla glede trpežnosti vsako drugo opoko

Köhlerjeva cementna strešna opeka z zarezo

V volini zalogi je ima edini izdelovalci za slovensko Jvan Jelačin na Glincah pri Ljubljani.

Ravnatom se dobi tudi navadna cementna opeka brez zarezo v najboljši kakovosti. — Vprašanja je nasloviti na: Jvan Jelačin v 1650-38

priprava slovensku občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo

v sodočih in steklenicah.